

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

- 1. II. 1967

ze dne .....

DIVADLO

Ferdyš stále dobrý

Ve snaze oživit repertoár některou ze starších českých veseloher, sáhla dramaturgie ostravského Divadla P. Bezruče po komedii národního umělce Františka Langra „OBRÁCENÍ FERDYŠE PIŠTORY“.

Příběh Ferdyše Pištory, jenž nedopatřením vykoná dobrý skutek a zaplaven pocitem vnitřního uspokojení se chce dát na novou životní dráhu, posloužil autorovi současně k tomu, aby ironicky ukázal rub měšťáckého humanismu a morálky, a tím současně absurdnost Ferdyšova „obrácení“. Třebaže dnešní divák leckterou zápletku ve hře (byla poprvé uvedena v roce 1929) přijímá jako předem rozluštěnou, barvitá psychologie prostých lidiček zůstává platnou hodnotou Langrovy komedie i dnes. Ztratila-li hra na společenské bezprostřednosti, ponechala si ostatní kvality: svěží a rozmarnou divadelnost a láskyplný pohled, jímž se autor zahleděl na svět chudých, pohybujících se téměř na samém okraji lidské společnosti. Mezi přednosti myšlenkově nenáročné, ale jevištně nesmírně vděčné komedie patří proto především celá galerie znamenitě trefných postav a postavíček, které přinášejí výborné herecké příležitosti.

Režisér Zdeněk Pošíval usiloval vyostřit žánr hry a nebál se přetáhnout komediální rysy do nadsázky a grotesky. Je škoda, že se mu vždy nepodařilo plně potlačit všechno lokálně popisné a epizodické a že se proto místy zdá, jako by Ferdyšův příběh jenom vyprávěl. Ve svém celku však inscenace zaujme základní komediální situací, dobovým koloritem i řadou drobných režijních nápadů a vtipných jednotlivostí. Jejím největším přínosem je však režisérova práce s hercem. V titulní postavě se představil Alexander Postler. Po poněkud váhavém nástupu našel pro svého Ferdyše zcela nové výrazové polohy, zejména tam, kde si Ferdyš pojednou uvědomuje svou lidskou důstojnost. Postlerovo ztělesnění postavy nešlo jen po zevní stránce — což bývá vlivem atraktivnosti role téměř pravidlem —, ale směřovalo k jejímu lidskému jádru. Výtečné dobové typy vytvořili: Štěpánka Ranošová (Irma), Milan Šulc (starý Pištora), dále Jan Odl (Vejrůstek), Jan Filip (kníže) i Monika Pošívalová, jež s neodolatelnou „zajíčkovskou“ naivitou líčí údajně prostopášností sestry Terezy.

Premiéra, již Divadlo Petra Bezruče zahájilo nový rok, ukázala, že pro vylehčení repertoáru lze i v domácí tvorbě najít „skryté rezervy“, zajišťující značný divácký ohlas.

KAREL WOJNAR

2411

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta, Ostrava

25. 1. 1967

~~NEJNOVĚJŠÍ INSCENACE DIVADLA PETRA BEZRUČE — známá
Langrova komedie „Obrácení Ferdýše Pištory“ — sklízí v režii
Zdeňka Pošivala zasloužený úspěch u ostravského publika při
naplněných hledištích. Role Ferdýše Pištory a sestry Terezy ztě-
lesní Alexander Postler a Monika Pošivalová (na snímku vlevo),
Irmu Pištorovou hraje Štěpánka Ranošová (vpravo).~~

